

1. Drie jaar geleden

Ze lopen hand in hand door de stationshal.
Een smoorverliefd stelletje, zou je denken.
Maar de man houdt de vrouw stevig vast.
Zijn hand zit om de hare heen geklemd.
Haar hart bonkt in haar keel.
Het zweet loopt over haar rug.
Kort ervoor had hij iets in haar oor gesist.
Ze viel bijna om van schrik.

Ze lopen naar buiten en stappen in een taxi.
Die rijdt naar zijn huis.
Ze denkt: wat heb ik een enorme fout gemaakt.
Ik had nooit naar Amsterdam moeten gaan.
Nu zit ik weer in de problemen.
Net als vroeger.

2. Nu

'Stijntje!' Susan opent de deur van de kinderkamer.
Het is een warme dag. De gordijnen zijn dicht.
Maar ook in de kamer is het warm.
Stijn zit rechtop in zijn bed.
'Mama!' Hij lacht.
'Hé, vent', zegt Susan. 'Heb je lekker geslapen?'
Stijn klimt al zijn bed uit.
'Naar beneden', zegt hij.
Ze pakt zijn kleren en kleedt hem aan.
'Zandbak?', vraagt Stijn.
'Nee, eerst een broodje', zegt Susan.

In de keuken smeert ze een boterham.
Ze snijdt hem in stukjes en gaat ermee de tuin in.
Stijn komt achter haar aan.
Hij neemt snel een hapje en vraagt weer:
'Zandbak?'
Susan moet lachen. Ze zet hem in zijn stoel.
'Nee, eerst even eten.'
De tuin ziet er droog en dor uit.
Op het kleine grasveld staat een zandbak.
'Op!' Stijn slikt het laatste stukje brood door.
'Ja, je mag in de zandbak.'
Ze zet Stijn op de grond.
Hij gaat meteen in de zandbak spelen.
Het zonnescherm draait ze een stukje verder uit.

Nu zit Stijn helemaal in de schaduw.
Susan smeert hem in met zonnebrand.

Ze pakt haar laptop en gaat ook in de schaduw
zitten. Op haar scherm ziet ze een melding.

Trouwdag, nog 7 dagen

Hugo en zij zijn dan vijf jaar getrouwd.
In die tijd hebben ze een huis gekocht.
En ze hebben Stijn gekregen.
Ze zijn samen gelukkig geworden.
Susan denkt niet meer elke seconde aan ...
Nee, ook nu niet.
Snel denkt ze weer aan hun trouwdag.
Deze trouwdag moet heel bijzonder worden.
Ze gaat een verrassing voor Hugo bedenken.
Ondertussen kijkt ze verder op haar scherm.
Dan ziet ze een aanbieding van een reisbureau.
'LAST MINUTE' staat er in grote letters bij.
Het is alleen voor deze en volgende week.
Ze klikt op een foto met palmbomen aan zee.
Er staat:

*Acht dagen Sunset Beach Resort, Egypte.
Vlak bij de gezellige badplaats Hurghada.
Met strand, wellnesscentrum en duikscholen.
Boek vandaag nog uw reis!*

Een duikvakantie, dat zal Hugo heel leuk vinden.
Hij heeft een paar jaar geleden zijn duikdiploma
gehaald.
Susan heeft zelf ook gedoken, maar heeft geen
diploma.
Misschien kan ze nu weer gaan duiken.
Per persoon kost het 550 euro, dat valt mee.
Op haar rekening staat genoeg geld.

3.

Ze probeert de vakantie te regelen met hun werk.
Naar een collega van Hugo stuurt ze een sms'je.

*Hi Danny, kunnen jullie Hugo volgende week missen?
Niets tegen hem zeggen, ik wil hem verrassen met een
reis.*

Groetjes, Susan

Er komt meteen een berichtje terug.

Doen! We redden het hier wel zonder hem. Gr. Dan

Snel belt ze haar baas.
Die moppert een beetje, omdat het al zo snel is.
Maar het mag. Volgende week kan ze op vakantie.
Nu Stijn nog. Susan belt haar schoonmoeder
Katrien.

'Dag, lieverd', zegt Katrien hartelijk.

'Hai, Katrien', zegt Susan.

'Wat leuk dat je belt. Is alles goed?'

'Ja, zeker. Warm is het, hè?'

'Pff. Buiten is het niet uit te houden.

Ik ben maar binnen gaan zitten.

Houdt Stijn het nog een beetje vol?'

Susan kijkt even naar Stijn.

'Vannacht kon hij niet slapen door de warmte.

Maar hij heeft net een middagdutje gedaan.
Gelukkig maar.
Want als hij moe is, heeft hij nergens meer zin in.'
Katrien lacht. 'Dat heeft hij van Hugo.'
'Zeg dat wel', zegt Susan.

'Over Hugo gesproken, we zijn dit jaar vijf jaar
getrouwd.
En daarom wil ik hem graag verrassen', gaat Susan
verder.
'Vijf jaar alweer? Ongelooflijk hoe snel de tijd is
gegaan', zegt Katrien.
'Ja, hè? We vieren onze trouwdag altijd met een
etentje.
Maar nu wil ik iets bijzonders doen.'
'Wat lief van je', zegt Katrien. 'Heb je al iets
bedacht?'
'Een reisje. Acht dagen naar Egypte.'
'Wat leuk!'
'Ik wil even lekker samen weg', zegt Susan.
'Hugo heeft het de laatste tijd zo druk gehad.
We hebben elkaar maar weinig gezien.
En nu zijn we dus vijf jaar getrouwd.
Dat wil ik heel graag samen met hem vieren.
Kunnen jullie misschien op Stijn passen?'
'Natuurlijk!', antwoordt Katrien. Ze is dol op haar
kleinzoon.
'Zeg maar wanneer.'

'Vanaf deze maandag, over drie dagen dus al.'
'Geen enkel probleem', zegt Katrien meteen.
'Wij hebben alle tijd.'
'Echt super dat het kan!', roept Susan blij.
'Ik laat de crèche gewoon doorgaan.
Daar kan hij drie dagen naartoe.
Wij zijn de maandag erop weer terug.'
'Zullen we in jullie huis gaan zitten?', vraagt Katrien.
'Dan hoeven jullie Stijns spullen niet te verhuizen.'
'Goed idee. Maar is dat voor jullie niet vervelend?'
'Welnee, dat maakt ons niets uit. En we zijn zo
thuis, als dat nodig is.'
Ze wonen niet ver bij Susan en Hugo vandaan.
'Echt heel erg bedankt', zegt Susan.
'Ontzettend fijn dat jullie dit willen doen.
Dan kan ik nu de reis gaan boeken.'

Susan belt nog even snel de crèche om hun
vakantie door te geven.
Dan pakt ze haar laptop en klikt op 'data en prijzen'.
Binnen een paar minuten is de reis geboekt en
betaald.
Hoe zal Hugo reageren?
Ze kan bijna niet wachten.

4. Drie jaar geleden

Ze staart hem aan. Dit kan niet waar zijn.
Zo'n idioot groot bedrag.
Hij kijkt haar recht in de ogen. Hij meent het.
Het is echt.
Haar mond is droog. Het kan niet echt zijn.
Het kan niet.
Haar vader heeft dat niet gedaan.
Hij heeft niet zoveel geld geleend van hem.
Dan had ze dat geweten.
Dat zou hij haar hebben verteld.
Of ze zou het ooit hebben ontdekt.
'Is dit een grap?', vraagt ze.
Hij schudt zijn hoofd.
'Ik moet het geld hebben, nu.
Ik heb je jarenlang met rust gelaten.
Maar nu heb ik het nodig. Het geld, nu.'
Ze raakt in paniek. Er is één ding dat ze nog kan bedenken.
Susan maakt een stap naar voren.
Ze legt haar hand op zijn borst.
'Is er geen andere oplossing?', vraagt ze zacht.
Hij schudt weer zijn hoofd.
Maar hij grijpt haar bij haar middel.

5. Nu

'Hier, ik heb hem al!'
Hugo tilt Susans rode koffer van de bagageband.
Het is warm in de aankomsthal van het vliegveld.
'Nu de mijne nog.'
Hugo gaat weer terug naar de bagageband.
'Hè, hè, ik heb hem.'
Hij rolt zijn donkerblauwe koffer naar haar toe.
'Laten we snel naar de douane gaan.
Misschien is de rij nog niet zo lang.'
Ze volgen de borden naar de douane.
Ze zijn meteen aan de beurt.
Daarna lopen ze naar de uitgang.
Een bus brengt ze naar hun hotel.

'Proost.' Hugo neemt een slok bier.
Hij trekt een vies gezicht. 'Net water.'
Susan grinnikt en zuigt aan haar rietje.
Ze drinkt een cocktail met allerlei kleurtjes.
'Dit smaakt anders prima. Lekker zoet.'
Hugo bekijkt het etiket op het bierflesje.
'Wist je dat dit Egyptisch bier is?
Het bestaat al honderden jaren.'
Susan knikt. 'De farao's kenden al bier.
Het werd toen als medicijn gebruikt.
En de doden kregen bier en eten mee.
Voor hun geest.'

Egyptenaren zeggen nu nog “Op je geest” als ze toosten.’

Hugo schiet in de lach.

‘Hoe weet je dat allemaal?’

‘Reisgids.’

Hugo pakt haar hand en kijkt haar aan.

‘Ik ben blij met je, weet je dat?’

Susan glimlacht.

‘Ik ben ook blij met jou.’

‘Ik zat te denken ...’ Hugo laat een stilte vallen.

‘Wat?’, vraagt Susan.

Als Hugo een zin zo begint, kan er van alles komen.

‘Nou ja, Stijn is nu drie en ik dacht ...

Zou je het leuk vinden om nog een kindje te krijgen?’

Susan slikt. Ze weet niet wat ze moet zeggen.

Ze heeft daar zelf ook al vaak aan gedacht.

Maar een tweede kind kan problemen geven.

Problemen waar Hugo niets van weet.

‘Nu?’, vraagt ze met een schorre stem.

Hugo haalt zijn schouders op.

‘Waarom niet? Dit is onze tweede huwelijksreis, vijf jaar later.

Best een mooi moment, toch?

Ik zag dat je strip met pillen bijna op is.

Kun je nu niet stoppen met de pil?’

‘Nee, ik wil niet ongesteld worden’, zegt ze snel.

‘Ik kan niet zwemmen en duiken als ik ongesteld ben.’

‘Oké’, zegt Hugo meteen.

‘Het kan natuurlijk ook na de vakantie.

Het lijkt me nu wel een goed moment. Dan is het verschil in leeftijd niet al te groot.’

‘Ja.’

Susan neemt een slok van haar drankje.

En dan nog een.

Ze wil de alcohol voelen in haar hoofd.

Door de baby wordt het misschien bekend.

De waarheid over Stijn. En dan?

‘Dat ene weekje verschil maakt niet uit’, zegt Hugo.

‘Als het meteen raak is, dan komt de baby in maart.

Best een mooie maand om jarig te zijn.

En lekker voor jou als je in de lente thuis bent.’

Susan knikt en zegt: ‘Maar eerst nog even hier genieten.’

Ze neemt weer een slok.